

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10560 af 18/11/2008 (Gældende)

Klage over manglende information om støtte ved provokeret abort

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0868814

Klage over manglende information om støtte ved provokeret abort

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere overlæge <*> for hans behandling af <*> i perioden fra den 9. til den 18. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>, jf. autorisationsloven § 17.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere overlæge <*> for hans indhentelse af informeret samtykke fra <*> den 17. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>, jf. sundhedsloven § 100.

Hændelsesforløb

<*> var 39 år, andengangsgravid og i graviditetsuge 12, da hun den 9. januar 2007 fik foretaget en nakkefoldsskanning. På baggrund af undersøgelsen blev den samlede risiko for Downs Syndrom vurderet til 1 ud af 49, og <*> blev derfor tilbudt en moderkageprøve.

<*> fik foretaget moderkageprøven den 15. januar 2007.

Den 16. januar 2007 fik <*> telefonisk svar på prøven af overlæge <*>, der oplyste, at fosteret havde dobbelt kromosom 21 svarende til Downs Syndrom.

<*> og hendes mand var den 17. januar 2007 til samtale med overlæge <*>, hvor hun tilkendegav, at hun ønskede at få fosteret fjernet ved en provokeret abort. Der blev derfor underskrevet og sendt ansøgning til regionens samråds kontor om afbrydelse af svangerskabet, idet 12-ugers grænsen for abort var overskredet.

Der forelå tilladelse fra samråds kontoret senere den 17. januar 2007, og <*> fik foretaget en provokeret abort i fuld bedøvelse den 18. januar 2007.

Den 22. januar 2007 blev <*> efter eget ønske kontaktet af sygehusets socialrådgiver.

Klagen

Der er klaget over følgende:

At <*> ikke modtog en tilstrækkelig vejledning og rådgivning på <*> i januar 2007 før og efter svangerskabsafbrydelsen den 18. januar 2007.

Det er herved anført, at <*> ikke modtog vejledning og støtte, efter man konstaterede, at hun ventede et barn med Downs syndrom. Det er endvidere anført, at hun ikke fik vejledning eller støtte til at foretage et valg om svangerskabsafbrydelse eller fortsættelse af graviditeten.

Nævnets afgørelse af klagen

Overlæge <*> har ikke overtrådt autorisationslovens § 17 ved sin behandling af <*> i perioden fra den 9. til den 18. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>.

Overlæge <*> har ikke overtrådt sundhedslovens § 100 ved sin indhentelse af informeret samtykke fra <*> den 17. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>. Nævnet finder dog, at det havde været hensigtsmæssigt, om overlæge <*> tydeligere havde præciseret, at <*> kunne få yderligere rådgivning hos en handicaporganisation.

Begrundelse

Det fremgår af journalen den 9. januar 2007, at <*> fik foretaget en nakkefoldsskanning samt foretaget doubletest.

Nævnet kan oplyse, at en doubletest er en blodprøve, der sammen med en nakkefoldsskanning kan anvendes til at bestemme sandsynligheden for, at fosteret har en kromosomfejl.

Det fremgår af journalen den 11. januar 2007, at resultatet af undersøgelserne viste en risiko for et foster med Downs Syndrom på 1 til 49. Videre fremgår det, at <****> blev tilbudt en moderkageprøve, da risikoen var over 1 til 300. Det fremgår endvidere, at <****> blev informeret om mulighederne ved en moderkageprøve samt de begrænsninger og risici, der er ved foretagelsen af en sådan prøve.

Det fremgår af journalen den 15. januar 2007, at <****> fik taget en moderkageprøve af overlæge <****>.

Det fremgår af journalen den 17. januar 2007, at overlæge <****> fik telefonisk svar på moderkageprøven den 16. januar 2007. Videre fremgår det, at denne viste et foster af hunkøn med Downs Syndrom.

Det fremgår af overlæge <****>s udtalelse til sagen samt af klagen, at overlæge <****> kontaktede <****> den 16. januar 2007 og informerede hende om resultatet af prøven. Videre fremgår det, at <****> blev informeret om, at hun og hendes mand kunne vælge at fortsætte graviditeten eller at ansøge om at få en provokeret abort. Det fremgår endvidere, at <****> og hendes mand ville komme ind til en samtale med overlæge <****> den 17. januar 2007, hvor hun ville underskrive papirerne til ansøgning hos regionens samråds kontor.

Nævnet kan oplyse, at det i henhold til bekendtgørelse om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion er pålagt enhver læge, som udfører eller medvirker til svangerskabsafbrydelse at sikre sig, at kvinden er grundigt informeret om indgrebet, hvorledes dette foregår, om komplikationer til indgrebet m.v. Desuden skal kvinden efter sådan information underskrive blanket til Anmodning om svangerskabsafbrydelse, som herefter skal kontraseres af den læge, som har givet informationen.

Det er nævnets opfattelse, at det er i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard, at den læge, som udfører indgrebet, sikrer sig og dokumenterer i journalen, at dette er sket.

Det fremgår af journalen den 17. januar 2007, at <****> underskrev en anmodning om svangerskabsafbrydelse.

Det fremgår af anmodning om svangerskabsafbrydelse, at <****> var blevet informeret om muligheden for at henvende sig til regionen, hvor hun ville kunne få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte til at gennemføre svangerskabet samt støtte efter fødselen af barnet.

Det fremgår af overlæge <****>s udtalelse til sagen, at han på baggrund af <****>s ønske om at afbryde graviditeten oplyste hende om, hvordan proceduren var i forhold til anmodning til regionens samråds kontor, samt om, hvordan abortindgrebet ville foregå, og hvilke risici dette ville indebære.

Det fremgår af klagen, at <****> blev tilbudt hjælp i form af samtale med en socialrådgiver tilknyttet sygehuset.

Det fremgår af overlæge <****>s udtalelse til sagen, at der den 22. januar 2007 blev effektueret efterfølgende opfølgning ved en socialrådgiver tilknyttet hospitalet med henblik på støtte efter foretagelsen af den provokerede abort.

Det fremgår af klagen, at klager selv måtte anmode om en støttesamtale.

Det fremgår af overlæge <****>s udtalelse til sagen, at <****> blev tilbudt en støttesamtale med en socialrådgiver.

Der foreligger således modstridende oplysninger fra <****> og overlæge <****> om, hvem der tog initiativet til iværksættelse af støttesamtalen. Der foreligger ikke yderligere oplysninger i sagen, der kan understøtte den ene forklaring frem for den anden. Patientklagenævnet har ikke mulighed for at få sagen yderligere belyst, da Patientklagenævnet træffer afgørelse på skriftligt grundlag og i modsætning til domstolene ikke har mulighed for at afhøre parter og vidner i forbindelse med behandlingen af sagen.

I et sådant tilfælde gælder et almindeligt retsprincip om, at tvivlen skal komme den indklagede til gode.

På denne baggrund finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at overlæge <****> ikke tilbød <****> støttesamtale i forbindelse med abortindgrebet.

Det er nævnets opfattelse, at overlæge <*> foretog en relevant information af <*> forud for abortindgrebet den 18. januar 2007. Videre er det nævnets opfattelse, at <*> blev tilbudt støtte i forbindelse med abortindgrebet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard. Nævnet finder dog, at det havde været hensigtsmæssigt, om overlæge <*> tydeligere havde præciseret, at <*> kunne få yderligere rådgivning hos en handicaporganisation.

Nævnet finder herefter, at overlæge <*> handlede i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin behandling af <*> i perioden fra den 9. til den 18. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>.

Videre finder nævnet, at overlæge <*> handlede i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin information af <*> den 17. januar 2007 på gynækologisk-obstetrisk afdeling, <*>. Nævnet finder dog, at det havde været hensigtsmæssigt, om overlæge <*> tydeligere havde præciseret, at <*> kunne få yderligere rådgivning hos en handicaporganisation.